

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 18. Quid præterea sit notandum circa praxin & modum absolvendi à censuris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

» VII. Potest etiam dari absolutio ad reinci-
» dentiam, id est, pro certo actu & tempore, quo
» transacto reincidat: item sub certo onere, quo
» non impleto, censura reviviscat.

» VIII. Probabilius est, eum, qui habet pote-
» statem absolvendi in foro conscientiae à censu-
» ra, posse id facere etiam extra confessionem, ut
» contra Nav. Suar. & alios docet Sanchez l. 8. D.
» Mat. d. 16. Kon. Dian. &c.

A D D E N D A.

156. **Q**uest. 18. *Quid praeterea sit notandum circa
praxin ac modum absolvendi à censuris.* R. §. 1.
Modus absolvendi à censuris habetur in Ponti-
ficali Romano, & praescribitur Cap. 28. De sen-
excomm. de quo & de obligatione illum servandi
ad longum habet *Chapeville* De cas. reserv. p. 1.
c. 10. Praxis pro foro externo, praeter illa, quae
habet *Busenb.* communiter est haec: Absolvens
induitur superpelliceo & stolâ violaceâ: Reus
petit absolutionem, promittens se mandatis Ec-
clesiae obtemperaturum: Si censura sit contracta
cum alterius detrimento, praestatur satisfactio.
Reus caeditur virgâ, fune aut flagello. Venialis
erit omittere hos ritus, nisi excuset urgens cau-
sa vel contraria consuetudo. In absolutione, sub
tem privata, non est opus exprimere causam, quo-
quam incurâ est, quamvis expediat exprimi
Krim. n. 1844.

157. §. 2. Quamvis absolutio sacramentalis dari
non possit sub conditione de futuro aut ad reinci-
» dentiam, potest tamen sic dari absolutio à cen-
» sura, uti habet communis cum *Castrop. d. 1. p. 1.*
§. 2. n. 2. contra *S. Anton. Silv. & alios*, quia Sa-
» cramenta

tramentum poenitentiae sic instituit Christus, ut voluerit ejus effectum suspendi per intentionem Ministri, sed voluerit tum valere, quando profertur forma, censura autem ejusque absolutio pendet à voluntate humana, ergo qualis erit voluntas absolventis, talis erit absolutio, ergo si absolvens velit, ut tum tantum valeat, quando posita erit conditio, aut ut pro certo tantum tempore valeat, sic, & non aliter valebit, ita cum aliis *Dicast. d. 3. à num. 677. Krim. n. 1833.*

§. 3. Circa absolutionem ad reincidentiam, *158.* *Pugnat. tom. 2. conf. 60. notat seqq. 1. tum maxime est absolutio ad reincidentiam, si detur eadem conditio, ut re aliquam per novam culpam non praestitit absolutus reincidat in censuram similem & æquivalenter eandem. 2. Absolvere ad reincidentiam possunt omnes, qui habent potestatem ordinariam absolvendi, Cap. Cui licet, De Reg. Jur. in 6. Communior autem habet contra *Suar.* & alios multos, id non posse eos, qui delegatam tantum habent potestatem absolvendi, quia carent jurisdictione ad censuram reprobandam, attamen in multis casibus à Jure vel delegante expressis debent sic absolvere. 3. Quandoque etiam fit ad reincidentiam sine nova culpa, uti si quis absolvatur tantum ad certum tempus vel ad certum actum, v.g. in ordine ad testandum, ad lucrandum Jubilæum, ad recipiendum Beneficium sibi collatum, tum enim absolvitur ad cautelam & non absolutè, hinc postea post actus illos peractos reincidit sine nova culpa vel sententia, uti etiam docent *Castrop. & Krim. n. 1843.* Præterea, si quis sit absolutus sub poena reincidentiae, si intra tres dies hoc vel*

Ccc 2

illud

1.
ii
ix
iiii

illud non faciat, & intra tres dies id facere non possit, probabilius videtur cum *Laym. Castrop. de Krim.* n. 1841. non reincidere in censuram, sed tem pro foro conscientiae, quia mens absolvētis erat, *Si posset*, alioquin conditio fuisset irrationabilis: & sicuti secundum dicta n. 92. impotentia excusat ab incurso censuræ, ita & à reincidentia.

159. §. 4. Docet *Viva* ad prop. 44. ab *Alexand.* VII. damnatam n. 8. quamvis censuræ latae addita clausula, *donec resipiscas*, positâ resipiscentiâ adhuc opus esse absolutione, quia etiam reatus culpæ peccati cadit super peccatum, donec peccator resipiscat, & tamen quamvis per perfectam etiam contritionem resipisceret, indiget absolutione. *Nec obstat*, quòd censura sit medicina, quæ cessat sublato morbo, nam censura est medicina & pœna, unde quamvis ut medicina cesset sublato morbo, non tamen semper ut pœna, ut colligitur ex dictis num. 127. Fatendum tamen est cum *Nav.* & aliis ex mente censurantis potest fieri, ut quando dicitur, v. g. *Sis suspensus, donec restituas*, hoc ipso concedatur absolutio, si positâ posita sit restitutio, uti fatetur *Viva* n. 10.

160. §. 5. Quando aliquis à dubia censura simpliciter est absolutus, non est opus, ut postea iterum absolvatur, quamvis comperiat fuisse certam, quia licet Christus velit, ut peccatum delibium, quando comperitur ut certum, iterum absolvatur, secundum dicta l. 6. p. 2. n. 615. tamen benignitas Ecclesiæ id non requirit censuras, *Schildere*, tr. 6. c. 5. §. 2. n. 47. *Krim.* n. 1839.

161. §. 6. Absolutionem à censuris posse dari etiam mino absentem, docent *Suar.* *Laym.* *Bonac.* *Logg.*

Prob. Gob. tr. 7. n. 286. Spor. Depœnit. num. 617.
Belleg. De Jubil. l. 11. q. 1. Imò absolutionem
à censura fieri posse pro foro interno extra con-
fessionem, etiam si Bulla habeat, auditis confes-
sionibus, docent Sanch. De Matr. l. 8. d. 34. Cón. Trull.
Bardi, Avila, & alii cum Diana, p. 1. t. 11. R. 250.
quia verba, auditis confessionibus videntur signifi-
care, auditis peccatis, ob quæ inducta est, nam ab-
solutio à censuris nullam habet connexionem
cum absolutione sacramentali: quod Belleg. su-
prà extendit etiam ad illum, cui nec soles nec
cogitas confiteri: sed probabilius contradicunt
Nov. Suar. Vasq. Fill. Viva, De Jubilæo, q. 10. a. 3.
quia quando hoc additur, per absolutionem à
censuris intenditur eodem tempore absolutio à
peccatis. Imò docet cum aliis Pignat. tom. 1.
conf. 20. quamvis dispensatio & absolutio à cen-
suris pro foro externo dari possit absenti aut eti-
am invito, tamen in cõmissionibus S. Pœnitentia-
rie non posse absenti dari absolutionem, si adda-
tur, pro foro conscientie, & ideo sæpe addere in actu
sacramentalis confessionis.

§. 7. Qui à censura est absolutus in foro con- 162.
 scientie tantum, si ejus crimen deferatur ad Ju-
 dicem, non indiget novâ absolutione, prior
 enim fuit valida, quamvis non prodesset pro fo-
 ro externo: unde si excommunicatus fuisset, pos-
 set occultè communicare cum iis, qui scirent
 ipsum sic absolutum esse, tum enim cessaret scan-
 dalum, *Dicast. d. 3. dub. 35.* Attamen posset Ju-
 dex adhuc contra talem procedere, donec etiam
 in foro externo absolutionem obtineret: hinc
Pignat. tom. 2. conf. 59. n. 62. refert hanc decla-
 rationem S. Congreg. *Non prohibetur Episcopus vel*
alius Superior affigere cedulones & punire excommuni-

r.
 ii
 ix
 rrr

catum, licet fuerit in foro conscientie absolutus, vel cum Brevi S. Penitentiarie, vel cum Bulla Cruciate aut Jubilaei, vel in vim Cap. Liceat, sess. 24. conc. Trid. vel alio quocunque modo, quia isti duo fori sunt separati, & actum in uno non adfert praedictum in altero. Praeterea tamen Judex ecclesiasticus absolutionem in foro conscientie datam etiam pro foro exteriori ratam habere, nisi hoc redundet in praedictum partis.

263. §. 8. Pignat. supra n. 46. refert hanc S. Congregationis declarationem: Absolutio excommunicacionis pro delicto non valde gravi privatim dari debet.

264. Q. 19. Quenam sint praemittenda absolutioni a censuris. R. §. 1. Absolutioni a censuris ob horrenda & gravissima crimina incurris praemitti debet juramentum de obediendo mandatis Ecclesiae, id est, de cavendo hoc crimine, ob quod incurerat hanc censuram, uti explicant Suar. Sanch. Dicast. d. 3. à n. 263. iterumque n. 715. 716.

265. §. 2. Si quis in casu necessitatis absolvat a censura qualicunque reservata, obligari debet sub juramento ad comparendum coram Superiore, quamprimum commodè poterit, uti et Jure cum communi probat Dicast. à n. 266. Quod si absolvens ex ignorantia vel malitia non petat hoc juramentum, alter manet absolutus, sed simul retinet onus comparendi, haec enim obligatio non oritur ex voluntate absolventis, sed ex ipso Jure, quod ita praecipit fieri sub peccato reincidendi, Dicast. à n. 271. Putant autem Casp. Nav. Henriq. Dicast. n. 277. satis esse, si compareat per Procuratorem, sed probabilius contradicunt Ugol. Castrop. d. 1. p. 11. §. 2. n. 8. Krim. n. 184. quia Cap. Quod de his, 16. De sent. excomm. C. 1. mens III. expressè requirit, ut taliter absolutus compareat in persona, & videtur exigi praesentia per